

ردیف	سوره	آیه	متن به همراه ترجمه
			<p>الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَعْمَانَا فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾</p>
۱	آل عمران	﴿١٦﴾	همان کسانی که می‌گویند: پروردگارا ما ایمان آوردیم پس گناهانمان را ببامرز، و ما را از عذاب آتش حفظ کن
			<p>شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ</p>
۲	آل عمران	﴿١٨﴾	خداوند درحالی که [به کارگردانی در همه امور هستی] قائم به عدالت است، [با زبان وحی و نظام استوار آفرینش و وحدت حاکمیت در خلقت،] گواهی می‌دهد که هیچ معبودی جز او نیست، و فرشتگان و دانشمندان نیز [گواهی می‌دهند که] جز او معبودی وجود ندارد.
			<p>وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ</p>
۳	آل عمران	﴿١٩﴾	اهل کتاب [چه یهود چه نصاری، درباره آن] به نزاع و کشمکش برخاستند مگر پس از آن که [به وسیله تورات و انجیل درباره حق بودنش] به آگاهی و یقین رسیده بودند، سبب [این نزاع و کشمکش، که مانع پذیرفتن اسلام از جانب آنان شد] خوی تجاوزگری، حسد و فساد بین خودشان بود
			<p>فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسَلَمْتُ وَجْهِي لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ۗ أَسَلَمْتُ</p>
۴	آل عمران	﴿٢٠﴾	اگر با تو [در حقانیت اسلام] گفت‌وگوی نادرست و بی‌دلیل کردند [فقط در پاسخشان] بگو: من و پیروانم [همه] وجود خود را تسلیم خدا کرده‌ایم، و به اهل کتاب [یهود و نصاری که آگاه به حق هستند] و بی‌سوادان [مشرک که آیات خدا را شنیده‌اند] بگو: آیا شما هم تسلیم می‌شوید؟
			<p>أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٢﴾</p>
۵	آل عمران	﴿٢٢﴾	نان کسانی هستند که همه اعمال خوبشان در دنیا و آخرت تباه گشته، و برای آنان هیچ یاور و حمایت‌کننده‌ای نخواهد بود
			<p>الَّذِينَ تَرَى إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّوْا فَرِيقًا مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾</p>
۶	آل عمران	﴿٢٣﴾	

		<p>آیا وضع کسانی که بهره‌ای از کتاب [تورات و انجیل] به آنان داده شده ندانسته‌ای؟ چون به سوی کتاب خدا دعوت می‌شوند تا کتاب خدا در بین آنان [در آنچه از احکام و حقایق دینشان اختلاف دارند] داوری کند، گروهی از آنان به آن دعوت پشت می‌کنند، و [از داوری کتاب خدا] روی برمی‌تابند</p>
<p>۸ آل عمران ۳۵</p>	<p>فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٣٥﴾</p>	<p>پس [وضع و حالشان] چگونه خواهد بود هنگامی که آنان را در روزی که هیچ شکی در آن نیست جمع کنیم، و به هرکس آنچه را که [از خوب و بد] انجام داده به طور کامل [به صورت بهشت ابدی یا دوزخ همیشگی] خواهند داد، و [در پاداش و عقاب] مورد ستم قرار نمی‌گیرند</p>
<p>۹ آل عمران ۳۶</p>	<p>قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمَلِكِ تُوتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ</p>	<p>[در مقام دعا] بگو: خدایا ای مالک و فرمانروای همه موجودات هرکه را بخواهی حکومت می‌بخشی، و از هرکه بخواهی حکومت [داده شده] را می‌ستانی، و هرکه را بخواهی عزت می‌دهی، و هرکه را بخواهی خوار و بی‌مقدار می‌کنی، هر خیری به دست توست</p>
<p>۱۰ آل عمران ۳۷</p>	<p>يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا</p>	<p>[به یاد آرید] روزی که هرکس آنچه از کار نیک انجام داده، حاضر شده خواهد یافت، و [هرکس] هر کار زشتی مرتکب شده آرزو می‌کند ای کاش میان او و کارهای زشتش فاصله [زمانی] دوری بود</p>
<p>۱۱ آل عمران ۳۸</p>	<p>قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٨﴾</p>	<p>[ای پیامبر] بگو: اگر خدا را دوست دارید پس [قاطعانه] از من پیروی کنید تا خدا هم [به پاداش پیروی از من] شما را دوست بدارد و گناهانتان را ببامزد؛ خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است</p>
<p>۱۲ آل عمران ۳۹</p>	<p>إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ وَابْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ ابْنِ إِبْرَاهِيمَ وَمَا جَعَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿٣٩﴾</p>	<p>همانا خداوند آدم و نوح و خاندان ابراهیم و خاندان عمران را [به سبب شایستگی‌های ویژه‌ای که در آنان بود] بر جهانیان برگزید</p>

۱۳	آل عمران	﴿۳۵﴾	<p>إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۵﴾</p>
			<p>[به یاد آرید] هنگامی که همسر عمران گفت: پروردگارا برای تو نذر کرده‌ام آنچه را در رحم دارم [برای خدمت به خانه تو از سرپرستی من و هر کاری] آزاد باشد، [نذر مرا] از من بپذیر که توشنوا [ی دعا] ودانا [ی به نیت من] هستی</p>
۱۴	آل عمران	﴿۳۷﴾	<p>فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا</p>
			<p>پس پروردگارش او را نیکو پذیرفت و به خوبی وی را رشد و پرورش داد و زکریا را سرپرست او قرار داد، هر زمان که زکریا در محراب عبادت بر او وارد می شد رزقی ویژه نزد او می یافت</p>
۱۵	آل عمران	﴿۳۸﴾	<p>هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ وَقَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿۳۸﴾</p>
			<p>در آن جا بود که زکریا [با دیدن کرامت و شخصیت مریم] به پیشگاه پروردگارش دست به دعا برداشت و گفت: پروردگارا مرا [هم] از سوی خود فرزندی پاک و دل‌پسند عطا کن بی تردید توشنوی دعایی</p>
۱۶	آل عمران	﴿۴۱﴾	<p>قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَاتُكَ الْأَتِيكَةَ إِلَّا تَكَلَّمَ النَّاسُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمَزًا</p>
			<p>گفت: پروردگارا برای من نشانه‌ای [بر زمان انجام این بشارت] قرار ده خداوند فرمود: نشانه تو این است که سه روز با مردم جز با رمز و اشاره سخن نتوانی گفت</p>
۱۷	آل عمران	﴿۴۷﴾	<p>قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ وَكُنْ فَيَكُونُ ﴿۴۷﴾</p>
			<p>مریم گفت: پروردگارا چگونه برای من فرزندی خواهد بود در حالی که هیچ بشری با من تماس نگرفته ؟ خداوند فرمود: چنین است [که می‌گویی؛ ولی کار خداوند محدود به علل و اسباب طبیعی نیست]، خداوند هر چه را بخواهد [با قدرت و مشیت مطلقه خود] می‌آفریند، زمانی که [به وجود آمدن] چیزی را اراده کند فقط به آن می‌گوید: باش پس [بی‌درنگ] موجود می‌شود</p>
۱۸	آل عمران	﴿۴۹﴾	<p>وَأَنْبِئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ</p>
			<p>، و شما را از آنچه می‌خورید، و آنچه را در خانه‌هایتان ذخیره می‌کنید خبر می‌دهم، مسلماً اگر مؤمن باشید این معجزات برای شما نشانه‌ای [بر صدق رسالت من] است</p>

			<p>رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾</p>
۱۹	آل عمران	﴿٥٣﴾	<p>پروردگارا به آنچه [از نزد خود برای هدایت ما] نازل کردی ایمان آوردیم، و از این پیامبر [یعنی عیسی مسیح] پیروی کردیم، پس ما را در زمره گواهی دهندگان [به صدق نبوت عیسی، و برحق بودن کتاب های آسمانی] بنویس</p>
۲۰	آل عمران	﴿٥٩﴾	<p>إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾</p> <p>مسئلاً داستان عیسی نزد خداوند [از نظر کیفیت آفرینش] مانند داستان آدم است که [پیکر] او را از خاک آفرید، بعد از آن به او خطاب شد: [موجود زنده] باش پس بی درنگ [موجود زنده] شد</p>
۲۱	آل عمران	﴿٦٢﴾	<p>إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾</p> <p>بی تردید این [حقایق] که بیان شد [همان داستان های حق] و درست مسیح است، [و الوهیت و معبود بودنش از دروغ های ساختگی نصاری است]، هیچ معبودی جز خدا نیست، همانا خداوند توانای شکست ناپذیر و حکیم است</p>
۲۲	آل عمران	﴿٦٨﴾	<p>إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾</p> <p>یقیناً نزدیک ترین مردم به ابراهیم [از جهت پیوند معنوی] کسانی هستند که [به راستی و درستی] از او پیروی کردند، و این پیامبر [اسلام] و مؤمنانند [که از همه به او نزدیک ترند]، خداوند سرپرست و یار اهل ایمان است</p>
۲۳	آل عمران	﴿٦٩﴾	<p>وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَو يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾</p> <p>گروهی از اهل کتاب آرزوی می کنند کاش شما را گمراه کنند در حالی که [با انکار بشارت های تورات و انجیل، و روی برتافتن از اسلام] جز خودشان را گمراه نمی کنند، و [این واقعیت را از شدت کوردلی] درک نمی کنند</p>
			<p>وَلَا تَوْفُّوْا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِيْنََكُمْ قُلْ اِنَّ الْهُدٰى هُدٰى اللّٰهِ اَنْ يُّوتٰى اَحَدٌ مِّثْلَ مَا اُوْتِيْتُمْ اَوْ يُحَاجُّوْكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ</p>
۲۴	آل عمران	﴿٧٣﴾	<p>[و نیز گفتند: در بیان مسائل و اسرار، و آنچه درون گروهی است] جز به کسی که از دینتان [یهودیت] پیروی می کند اطمینان نکنید. بگو: مسلماً هدایت فقط هدایت خداست. [سپس به قوم خود گفتند: باور نکنید] آنچه به شما [اهل کتاب از نبوت، معجزه، قبله مستقل و کتاب آسمانی] داده شده به کسی [غیر از یهود] داده شود، یا [گمان نکنید مؤمنان می توانند در</p>

			قیامت] نزد پروردگارتان با شما احتجاج منطقی [کرده، حقانیت خود را ثابت] کنند.
۲۵	آل عمران	﴿۸۰﴾	وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۸۰﴾
			[و نیز بر او روا نیست که] به شما فرمان دهد فرشتگان و پیامبران را مالک و معبود خود انتخاب کنید، آیا [چنین انسانی که دارای کتاب و حکمت و نبوت است] شما را پس از آن که تسلیم [حق] هستید فرمان کفرورزیدن [به حق] می دهد؟
۲۶	آل عمران	﴿۸۳﴾	أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْعُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿۸۳﴾
			آیا [یهود و نصاری و مشرکان بعد از این همه دلایل روشن و نشانه های استوار بر حقانیت دین خدا،] غیر دین خدا را خواستارند؟ در حالی که هر کس در آسمان ها و زمین است خواه و ناخواه تسلیم خداوند است، و همه را به سوی او بازمی گردانند
			كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ
۲۸	آل عمران	﴿۹۳﴾	همه خوراکی ها پیش از آن که تورات نازل شود برای بنی اسرائیل حلال بود جز آنچه اسرائیل، بر خود حرام کرد؛ بنابراین آنچه در تورات حرام شده به کیفر گناهان بنی اسرائیل است، و ربطی به آیین ابراهیم ندارد،
۲۹	آل عمران	﴿۹۶﴾	إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿۹۶﴾
			همانا نخستین خانه ای که برای [نیایش و عبادت] مردم نهاده شد همان است که در مکه پُربرکت قرار دارد، و وسیله هدایت برای جهانیان است
۳۰	آل عمران	﴿۱۰۰﴾	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ
			ای مؤمنان اگر از گروهی از اهل کتاب، [که یهودیان معاند و نصرانی های کج اندیش اند] اطاعت کنید شما را پس از ایمانتان، به کفر بازمی گردانند
۳۱	آل عمران	﴿۱۰۲﴾	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۰۲﴾
			ای مؤمنان از خداوند به گونه ای که شایسته اوست [اطاعت کرده، و از محرماتش] بپرهیزید، و نمیرید مگر در حالی که تسلیم [او] باشید
۳۲	آل عمران	﴿۱۰۵﴾	وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

<p>[شما ای مؤمنان] مانند کسانی نباشید که پس از آن که دلایل روشن برای آنان آمد [و حجت خدا بر آنان تمام شد] پراکنده [و گروه گروه] شدند، و [در امر دین و احکام حق] اختلاف پیدا کردند، برای آنان [به سبب تفرقه و اختلاف] عذابی بزرگ است</p>	
<p>لَنْ يَضُرُّكُمْ إِلَّا أذىٌ وَإِنْ يُقاتِلُوكُمْ يُؤلُّوكُمْ الْأَدْبَارُ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾</p>	
<p>[تبهکاران از اهل کتاب] هرگز به شما جز آزاری اندک نمی‌رسانند، و اگر با شما بجنگند [با شکستی مفتضحانه] به شما پشت کرده [فرار می‌کنند]، و پس از آن [شکست، از طرف دیگران] یاری نمی‌شوند</p>	<p>۳۴ آل عمران ﴿١١٣﴾</p>
<p>لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ ءانَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾</p>	
<p>[همه اهل کتاب در حالات باطنی و اعمال و اخلاق] یکسان نیستند، گروهی از آنان [که به اسلام گرویده‌اند] قیام [به طاعت و عبادت حق] دارند، آیات خدا را در ساعاتی از شب [با دقت در محتوای آن و به قصد عمل] می‌خوانند، و [فروتنازه در پیشگاه خداوند] سجده می‌کنند</p>	<p>۳۵ آل عمران ﴿١١٣﴾</p>
<p>وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾</p>	
<p>هر کار خیری انجام دهند هرگز [درباره آن] مورد ناسپاسی قرار نخواهند گرفت، خداوند به آنان که [اطاعت کرده و از محرمات] پرهیز داشتند داناست</p>	<p>۳۶ آل عمران ﴿١١٥﴾</p>
<p>إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾</p>	
<p>بی‌تردید هرگز اموال و فرزندان کافران چیزی از [عذاب] خدا را از آنان برطرف نخواهد کرد، آنان اهل آتشند و در آن جاودانه‌اند</p>	<p>۳۷ آل عمران ﴿١١٦﴾</p>
<p>مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْتًا قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ</p>	
<p>داستان آنچه [کافران] در این زندگی دنیا [بر پایه هوا و هوس و اهداف شیطانی خود] انفاق می‌کنند، مانند بادی آمیخته با سرمای سخت است که به کشتزار قومی که به خود ستم کرده‌اند برسد و آن را از بیخ و بن نابود کند</p>	<p>۳۸ آل عمران ﴿١١٧﴾</p>
<p>إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا</p>	<p>۳۹ آل عمران ﴿١٢٠﴾</p>

يَضْرُكُمُ كَيْدُهُمْ شَيْئًا

اگر به شما خیری [چون پیروزی و غنیمت] رسد آنان را بدحال و افسرده می‌کند، و اگر شری [چون حادثه‌ای ناگوار، زیان و ضرر مالی] برای شما پیش آید به سبب آن خوش حال می‌شوند، اگر شکیبایی ورزید و [از خداوند اطاعت کرده، از محرّماتش] بپرهیزید نیرنگشان هیچ زیانی به شما نمی‌رساند

وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٤١﴾

[به یاد آر] زمانی که صبحگاهان برای آن که مؤمنان را در جهت جنگیدن در سنگرهای نظامی جای دهی، از بین خانواده‌ات بیرون رفتی، خداوند شنوا [ی گفته‌ها] و دانا [ی به نیت‌ها] است

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤٢﴾

مسلماً خداوند در جنگ بدر شما را یاری داد در حالی که [در برابر دشمن به سبب نفرت اندک و سازوبرگ نظامی مختصر] ناتوان بودید، پس برای این که [نعمت پیروزی را] سپاس‌گزاری کنید از خداوند [اطاعت کرده، از محرّماتش] بپرهیزید

بَلَىٰ إِنَّ تَصَبُّرًا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٤٥﴾

آری، اگر [امروز هم] صبر و استقامت کنید و [از خداوند اطاعت کرده، از مخالفت با او] بپرهیزید، چنانچه دشمنان سریعاً با جوش و خروش بر شما بتازند پروردگارتان با پنج هزار فرشته نشاندار شما را یاری خواهد داد

لَيَقْطَعَنَّ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١٤٧﴾

[یاری خداوند برای این بود] تا برخی از کافران را نابود کند یا خوارشان سازد، و نا امید [از عرصه جنگ] بازگردند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾

ای مؤمنان ربا را به چندین برابر سود روی سود نخورید، [و با این کار زشت خانواده‌ها را از هستی ساقط نکنید] خدا را [اطاعت کنید و از محرّماتش به ویژه سود نامشروع ربا] بپرهیزید تا [بر موانع راه سعادت] پیروز شوید

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾

سریعاً به سوی مغفرتی از پروردگارتان و جنتی که عرض آن آسمانها و زمین است [آماده شده] است

۴۰

آل عمران

۴۱

آل عمران

۴۲

آل عمران

۴۳

آل عمران

۴۴

آل عمران

۴۵

آل عمران

<p>و به سوی آمرزشی ویژه از سوی پروردگارتان و بهشتی که پهنایش، [پهنای] آسمانها و زمین است بشتابید؛ بهشتی که برای [اطاعت‌کنندگان از خدا و] پرهیزکنندگان [از محرّماتش] آماده شده است</p>	
<p>قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿١٣٧﴾</p> <p>همانا پیش از شما روش‌هایی [چون فرمان‌های عذاب بر ضد ستمکاران] به وقوع پیوسته است، [که هیچ جامعه ستمکاری از آنها مستثنا نیست]، پس در زمین بگردید و با تأمل بنگرید که پایان [زندگی] منکران [حقایق الهی] چگونه بود؟</p>	<p>۴۶ آل عمران ﴿١٣٧﴾</p>
<p>إِنْ يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ</p> <p>اگر [در جنگ اُحد] به شما آسیب و جراحتی رسید به گروه دشمن نیز [در جنگ بدر] آسیب و جراحتی مانند آن رسید ما این روزهای پیروزی و شکست را به عنوان امتحان و مایه بیداری در میان مردم می‌گردانیم تا عبرت گیرند</p>	<p>۴۷ آل عمران ﴿١٤٠﴾</p>
<p>أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾</p> <p>آیا پنداشته‌اید وارد بهشت می‌شوید؟ در حالی که هنوز خداوند جهادکنندگان از شما و شکیبایان را مشخص نکرده است</p>	<p>۴۸ آل عمران ﴿١٤٢﴾</p>
<p>وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾</p> <p>همانا شما [پس از جنگ بدر و آگاهی از ارزش شهیدان]، مرگ [در لباس شهادت] را پیش از آن که با آن روبه‌رو شوید به شدت آرزو می‌کردید، چون [زمینه] آن را [در عرصه نبرد اُحد] دیدید [در حالی که به هراس افتاده بودید فقط] به تماشای [مقدمات] آن مشغول شدید، [و مشخص کردید که صادقانه در آرزوی شهادت نیستید]</p>	<p>۴۹ آل عمران ﴿١٤٣﴾</p>
<p>وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ</p> <p>محمد [صلی الله علیه وآله] جز فرستاده‌ای [از سوی خدا] نیست که پیش از او هم فرستادگانی [آمدند و] درگذشتند، آیا اگر او بمیرد یا کشته شود [اسلام را رها کرده]، به [فرهنگ منحط جاهلی] نیاکان خود برمی‌گردید؟</p>	<p>۵۰ آل عمران ﴿١٤٤﴾</p>
<p>وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا</p> <p>اِسْتَكَانُوا ﴿١٤٦﴾</p>	<p>۵۱ آل عمران ﴿١٤٦﴾</p>

<p>چه بسا پیامبرانی که انبوهی از الهی مسلکان به همراه آنان با دشمنان جنگیدند، و در برابر آسیب‌هایی که در راه خدا به آنان رسید سستی نکردند و ناتوان نشدند، و [در برابر دشمن] سر تسلیم فرود نیاوردند</p>		
<p>سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ</p> <p>به زودی در دل کافران به سبب این‌که بدون نازل شدن دلیلی چیزهایی را شریک خدا قرار دادند ترس می‌اندازیم، جایگاهشان آتش است</p>	<p>﴿١٥٦﴾</p>	<p>۵۲ آل عمران</p>
<p>حَتَّىٰ إِذَا فُشِلْتُمْ وَتَنَارَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرْكَبُوا مَا تُحِبُّونَ</p> <p>، آن‌گاه که دشمنان را به خواست او تا مرز ریشه‌کن شدنشان می‌کشیدید، [راه برای پیروزی نهایی و شکست قطعی دشمنان به روی شما باز بود] تا زمانی که [به علت چشم‌دوختن به مال دنیا] سست شدید، و [در کار جنگ و جمع‌آوری غنیمت و حفظ محل رخنه دشمن] به نزاع پرداختید</p>	<p>﴿١٥٧﴾</p>	<p>۵۳ آل عمران</p>
<p>وَمَا يَفْقَهُ قَدَّ أَهْمَهُمْ أَنفُسَهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ</p> <p>و گروهی و سوسه حفظ جان‌شان پریشان‌خاطرشان کرده بود [تاجایی که خوابشان نمی‌برد]، آنان درباره خداوند بر اساس [فرهنگ زمان] جاهلیت گمان نادرست داشتند</p>	<p>﴿١٥٨﴾</p>	<p>۵۴ آل عمران</p>
<p>وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ</p> <p>اگر در راه خدا کشته شوید یا بمیرید یقیناً آمرزش و رحمتی که از سوی خداوند نصیب شماست از آنچه آنان [در همه عمرشان از مال و متاع دنیا] جمع می‌کنند بهتر است</p>	<p>﴿١٥٩﴾</p>	<p>۵۵ آل عمران</p>
<p>فَمَا رَحْمَةٌ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ</p> <p>[ای پیامبر] فقط به سبب رحمتی از سوی خداوند به آنان [مهربان و] نرم‌خوی شدی، اگر درشت‌خوی و سنگدل بودی از پیرامونت پراکنده می‌شدند</p>	<p>﴿١٦٠﴾</p>	<p>۵۷ آل عمران</p>
<p>إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذَلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ</p> <p>اگر خداوند شما را یاری کند هیچ‌کس بر شما چیره نخواهد شد، و اگر شما را واگذارد چه کسی بعد از او شما را یاری خواهد داد؛ مؤمنان باید فقط بر خدا اعتماد کنند</p>	<p>﴿١٦١﴾</p>	<p>۵۸ آل عمران</p>
<p>وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَعْلَلْ مِثْلَ بَاعِ غُلٍّ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ</p> <p>وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَعْلَلْ مِثْلَ بَاعِ غُلٍّ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ</p>	<p>﴿١٦٢﴾</p>	<p>۵۹ آل عمران</p>

		<p>برای هیچ پیامبری [شایسته] نیست که [در اموال و غنایم و اموراتِ خود] خیانت کند، هرکه به خیانت آلوده شود روز قیامت آنچه را در آن خیانت کرده بیاورد، سپس به هرکس [عین همان] عمل [خائنانه] او را به طور کامل [به صورت عذاب دوزخ] می دهند، و [در این زمینه] مورد ستم قرار نمی گیرند</p>
<p>۶۰ آل عمران ۱۶۳</p>		<p>أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا وَنُهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٣﴾</p> <p>آیا کسی که [با ایمان و عمل صالح] به دنبال خشنودی خداست مانند کسی است که به خشم خدا [که مستحق آن بوده] دچار شده، و جایگاهش دوزخ است؟ و [دوزخ] عاقبت بدی است</p>
<p>۶۱ آل عمران ۱۶۴</p>		<p>لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦٤﴾</p> <p>یقیناً خداوند به مؤمنان نعمتی عظیم و ارزشمند عطا فرمود آن گاه که در بین آنان پیامبری از خودشان برانگیخت که آیات او را بر آنان می خواند و از هر نوع آلودگی پاکشان می سازد، و کتاب و حکمت به آنان می آموزد، در حالی که مسلماً آنان پیش از بعثت پیامبر در گمراهی آشکاری بودند</p>
<p>۶۲ آل عمران ۱۶۵</p>		<p>أَوَلَمَّْا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنِي هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ أُولَئِكَ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنِي هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ</p> <p>آیا آن زمان که [در جنگ اُحُد] آسیبی به شما رسید که یقیناً دو برابرش را [در جنگ بدر] به دشمن رساندید، [از روی بی صبری و بی توجهی به وضع خودتان] می گوید: این [آسیب] از کجاست؟ بگو: از ناحیه خود شماست [که به دنبال مخالفت با پیامبر و نزاع با یکدیگر به شما رسید،</p>
<p>۶۳ آل عمران ۱۶۶</p>		<p>وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّتِي الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا</p> <p>آنچه در [جنگ اُحُد] روزی که دو گروه [مؤمن و مشرک] با هم روبه رو شدند به شما رسید به خواست خدا بود؛ تا مؤمنان را [که در همه حوادث و سختی ها ثابت قدمند] مشخص نماید و نیز برای این بود که منافقان را [در این عرصه] مشخص کند</p>
<p>۶۴ آل عمران ۱۶۷</p>		<p>وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا تَبْعَانَا كُمْ هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ</p> <p>[همان هایی که چون] به آنان گفته شد: بیاید در راه خدا بجنگید، یا [لا اقل برای حفظ خود و نوامیس خویش] به دفاع برخیزید گفتند: اگر یقین داشتیم جنگی اتفاق می افتد مسلماً دنبال شما می آمدیم. آنان در آن روز به کفر نزدیک تر بودند تا به ایمان، به زبانشان چیزی می گویند که در دل هایشان نیست.</p>
<p>۶۵ آل عمران ۱۶۸</p>		<p>الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أِطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرِعُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ</p>

<p style="text-align: center;">صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾</p>		
<p>هم آنان که [از جنگ در راه خدا امتناع کردند و در خانه هایشان] نشستند، و درباره برادران [ایمانی و نَسَبی] خود گفتند: اگر [در نرفتن به جنگ] از ما اطاعت می کردند کشته نمی شدند، بگو: اگر راست می گویند [که اختیار مرگ در دست شماست] پس آن را از خود دفع کنید</p>		
<p style="text-align: center;">يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾</p>		
<p>[کشتگان راه حق] به نعمت و فزون بخشی خاصی که از سوی خدا نصیب آنان است، و این که خداوند پاداش مؤمنان را تباه نمی کند [شادمانند]</p>	﴿١٧١﴾	آل عمران ٦٦
<p style="text-align: center;">الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدِ جَمَعُوا لَكُمْ فَاحْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾</p>		
<p>هم آنان که مردم [منافق و عوامل نفوذی دشمن] به آنان گفتند: مردم [مکه] برای [حمله به] شما [لشگری انبوه] جمع کرده اند؛ بنابراین از آنان بترسید [و دوباره در جنگ شرکت نکنید این سخن] برایمانشان افزود و گفتند: خداوند برای ما بس است، و اونیکو کارسازی است</p>	﴿١٧٣﴾	آل عمران ٦٧
<p style="text-align: center;">فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾</p>		
<p>[آنان بدون توجه به سخنان منافقان و عوامل نفوذی در جنگ «حمرأه الأسد» شرکت کردند]، پس با نعمت و احسانی بزرگ از سوی خدا [از جبهه جنگ] بازگشتند در حالی که هیچ آسیبی به آنان نرسیده بود، آنان خالصانه دنبال خشنودی خدا بودند؛ خداوند دارای احسانی بزرگ است</p>	﴿١٧٤﴾	آل عمران ٦٨
<p style="text-align: center;">إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ، فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا مِنِّي إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾</p>		
<p>فقط این شیطان است که دوستانش را [با گفتار وحشت زا و شایعه پراکنی از رفتن به جنگ در راه خدا] می ترساند، پس اگر مؤمن هستید از آنان نترسید، از من بترسید [که مبادا مورد عقوبتم قرار گیرید]</p>	﴿١٧٥﴾	آل عمران ٦٩
<p style="text-align: center;">مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ</p>		
<p>خداوند بر آن نیست که مؤمنان را با شما [تبهکاران] برای [نفاقی] که هستید [مخلوط و ناشناخته] رها کند، بلکه بر آن است [تا به سبب آزمایش هایی در راستای مسئولیت و تکلیف]، پلید را از پاک جدا سازد</p>	﴿١٧٩﴾	آل عمران ٧٠

۷۱	آل عمران	﴿۱۸۸﴾	<p>سَيَطُوقُونَ مَا بَخَلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ</p> <p>یقیناً آنچه را به آن بخل داشتند در قیامت گردن بند گردنشان می شود، میراث آسمان ها و زمین فقط در سبطه مالکیت خداست، و خداوند به آنچه انجام می دهید آگاه است</p>
۷۲	آل عمران	﴿۱۸۹﴾	<p>الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلاَّ نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِينَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ</p> <p>کسانی [از یهود] که گفتند: خداوند به ما سفارش کرده که به هیچ پیامبری ایمان نیاوریم تا برای ما [به نشانه صدق پیامبری اش] یک قربانی بیاورد که آن را آتش غیبی بسوزاند</p>
۷۳	آل عمران	﴿۱۹۰﴾	<p>فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۗ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿۱۸۹﴾</p> <p>اگر [یهودیان بهانه جو] تورا تکذیب کردند [غمگین مباش] مسلماً رسولانی هم که پیش از تو دلایل واضح و نوشته ها [ی مشتمل بر پند و موعظه] و کتاب روشنگر آورده بودند تکذیب شدند</p>
۷۴	آل عمران	﴿۱۹۱﴾	<p>لَتَبْلُؤَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ لَتَبَلَّوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَىٰ كَثِيرًا</p> <p>بی تردید در زمینه اموال و جان هایتان امتحان خواهید شد، و قطعاً از کسانی [چون یهود و نصاری] که پیش از شما کتاب [آسمانی] به آنان داده شد، و نیز از مشرکان سخنان آزاردهنده بسیاری خواهید شنید</p>
۷۵	آل عمران	﴿۱۹۲﴾	<p>لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ</p> <p>البته گمان مبر کسانی که به سبب کارهایشان [چون پنهان کردن حقایق مربوط به قرآن و پیامبر] شادمانند، و دوست دارند به آنچه انجام نداده اند ستایش شوند [از عذاب خدا در امانند آری] هرگز گمان مبر که از عذاب نجات دارند</p>
۷۶	آل عمران	﴿۱۹۳﴾	<p>فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ</p> <p>نهایتاً پروردگارشان دعای آنان را مستجاب کرد؛ که یقیناً من عمل هیچ عمل کننده ای از شما مؤمنان را چه مرد یا زن که همه [از جهت انسانی و ایمانی] از یکدیگر تباہ نمی کنم</p>
۷۷	آل عمران	﴿۱۹۴﴾	<p>لَا يَعْزُبُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿۱۹۳﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ</p>

	۱۹۷	رفت و آمد کافران در شهرها [با وسایل و ابزار به ظاهر فراوان و حالتی قدرتمندانه] تورا فریفته نکند ﴿۱۹۷﴾ [آنچه دارند] کالای است اندک [و در سراسیمی زوال و نابودی]، پس از آن جایگاهشان دوزخ است که بد جایگاهی است ﴿۱۹۷﴾
		يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ
۷۸	نساء ﴿۱﴾	ای مردم از پروردگارتان که شما را از یک تن آفرید و جفتش را از نیز از همان یک تن پدید آورد و از آن دو تن، مردان و زنان بسیاری را منتشر ساخت پروا کنید. و از خداوندی که به نام او از یکدیگر درخواست می کنید، و از [قطع رابطه با] خویشاوندان [و پایمال کردن حقوقشان] پروا داشته باشید
۷۹	نساء ﴿۲﴾	وَأَتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿۲﴾
۷۹	نساء ﴿۳﴾	اموال یتیمان را [پس از بلوغ و رشدشان] در اختیارشان بگذارید، و [اجناس] کم ارزش [خود] را با [اجناس] با ارزش [آنان] عوض نکنید، و اموالشان را با مخلوط کردن به اموال خود نخورید؛ زیرا آن کار گناهی بزرگ است
۸۰	نساء ﴿۴﴾	وَأِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنِي وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ اِكْرَمِي تَرْسِيدَ كَمَا فِي مَوْرَدِ دَخْتَرَانِ يَتِيمٍ [در صورت ازدواج با آنان] نتوانید به عدالت رفتار کنید از دیگر زنانی که مورد پسند شماست دو یا سه، یا چهار زن به همسری انتخاب کنید
۸۱	نساء ﴿۵﴾	وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا ﴿۵﴾ مهریه زنان را به عنوان هدیه [در کمال رضایت خاطر] به خودشان بپردازید چنانچه چیزی از آن را با رغبت به شما ببخشند آن را حلال و گوارا هزینه [زندگی خود] کنید
۸۲	نساء ﴿۶﴾	وَلِيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿۶﴾ کسانی که اگر پس از خود فرزندان ناتوان برجای گذارند، بر آنان بترسند [که حقوقشان ضایع شود] باید [از این که حقوق ایتام دیگران را پایمال کنند] بیم داشته باشند، پس باید از خدا [اطاعت کنید و از محرّماتش] بپرهیزید، و [با یتیمان] سخن به صواب گویند

۸۳	نساء	۱۱	<p>إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا</p> <p>بی تردید آنان که ستمکارانه اموال یتیمان را می خورند جز این نیست که در شکم های خود آتش می ریزند، و به زودی در آتش فروزان درآیند</p>
۸۴	نساء	۱۲	<p>وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ</p> <p>نصف میراثی که زنانتان به جای می گذارند چنانچه فرزندی نداشته باشند سهم شماست، و اگر برای آنان فرزندی باشد، یک چهارم میراث حق شماست، [البته] پس از وصیتی که [در مورد اموال خود] می کنند یا [پس از ادای] دینی [که بر عهده آنان است]. و برای زنانتان اگر فرزندی نداشته باشید یک چهارم میراثی است که از شما باقی می ماند</p>
۸۵	نساء	۱۴	<p>وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ</p> <p>و کسی که از خدا و پیامبرش سرپیچی کند و متجاوز از حدود خداوند باشد، خداوند او را وارد آتش می کند در حالی که در آن جاودانه است، و برایش عذابی خوارکننده است</p>
۸۶	نساء	۱۵	<p>فَإِنْ شَهِدُوا وَاللَّاتِي يَأْتِيَنِ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا</p> <p>هر کدام از زنانتان مرتکب زنا شوند چهار مرد مؤمن را در مورد [کار زشت] آنان شاهد بخواهید اگر به ارتکاب آن شهادت دادند آن زشت کاران را در خانه ها زندان ابد کنید تا مرگشان فرا رسد یا خداوند برای نجاتشان راهی قانونی قرار دهد</p>
۸۷	نساء	۱۶	<p>وَالَّذَانِ يَأْتِيَانِيَا مِنْكُمْ فَأُذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا</p> <p>از میان شما آن مرد و زنی که مرتکب زنا شوند [در صورتی که هر دو بدون همسر باشند] آنان را [با اجرای حدود خداوند] عقوبت کنید چنانچه از کار زشتشان توبه کنند و [مفاسدشان را] اصلاح نمایند از [عقوبت] آنان گذشت کنید؛ زیرا خداوند همواره بسیار توبه پذیر و مهربان است</p>
۸۸	نساء	۲۲	<p>وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا</p> <p>بازنایی که پدرانتان با آنان ازدواج کرده اند ازدواج نکنید مگر ازدواجی که پیش از این</p>

[نهی اکید] انجام گرفته باشد؛ زیرا ازدواج با زنان پدران‌تان عملی بسیار زشت، و مورد خشم

خدا و بدراهی است